

Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTEREN

4. marts 2016

Besvarelse af spørgsmål 3 ad L 103 stillet af udvalget den 25. februar 2016.

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Ministeren bedes redegøre for, hvordan det sikres, at de – for bankerne – mindre attraktive kunder ikke kommer i klemme, som følge af forslagets regler om adgangen til at fastsætte gebyr for oprettelse af en betalingskonto? I besvarelsen bedes ministeren forholde sig til risikoen for, at mere attraktive kunder tilbydes gratis løsninger, og at bankernes eventuelle omkostninger således reelt overvælttes på gruppen af mindre attraktive kunder i form af et gebyr, der hverken står mål med bankens udgifter i forhold til den enkelte eller de pågældende bankkunders indkomstniveau.

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
evm@evm.dk
www.evm.dk

Svar:

Med lovforslaget sikres det, at alle borgere har adgang til en betalingskonto gratis eller mod betaling af et rimeligt gebyr.

Ved fastsættelsen af, hvad der er et rimeligt gebyr skal der tages hensyn til det nationale indkomstniveau, de gennemsnitlige gebyrer, der kræves af pengeinstitutter i Danmark samt pengeinstitutternes omkostninger og en rimelig fortjeneste. Det er en udtømmende opregning af kriterier, der kan indgå i fastsættelsen af et rimeligt gebyr.

Et pengeinstitut kan ikke vælge at fastlægge gebyrer individuelt f.eks. på baggrund af en kreditvurdering af den enkelte kunde. Der er således ingen risiko for, at gebyrstørrelsen kan differentieres mellem attraktive og mindre attraktive kunder.

Derudover er der tale om en samlet vurdering af, om gebyret er rimeligt. Hvis et pengeinstitut har meget høje omkostninger eller fastsat en meget høj avance og dette medfører, at gebyret ligger over det gennemsnitlige opkrævede gebyr eller ikke står i rimeligt forhold til indkomstniveauet i Danmark, vil det kunne medføre, at gebyret ikke anses for at være rimeligt. Et pengeinstitut kan fx ikke overføre eventuelle andre omkostninger fra andre produkter, til de kunder, der har en betalingskonto.

Finanstilsynet får med lovforslaget bemyndigelse til at kunne påbyde pengeinstituttet at sætte gebyret ned. I denne situation vil Finanstilsynet endvidere kunne underrette Forbrugerombudsmanden, som herefter har mulighed for at anlægge sag om tilbagesøgning af det uretmæssige opkrævede beløb.

Endelig skal det bemærkes, at konkurrencelovens regler om forbud mod konkurrencebegrænsende aftaler forhindrer, at der kan opstå en situation, hvor der er en samordnet praksis mellem pengeinstitutterne om at fastsætte et gebyr på et uforholdsmæssigt højt niveau i et forsøg på at påvirke forbrugernes adfærd.

Med venlig hilsen

Troels Lund Poulsen